713/04

Den 13. december 2004 blev i sag nr. 63.388:

xxxxx xxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der igennem Finansforbundet er omfattet af en kollektiv gruppeulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen, og at selskabet i øvrigt anser klagerens krav for forældet.

Det fremgår af sagens akter, at klageren kom til skade den 15/8 1991, hvor han kørende på knallert over et lyskryds blev blændet af lyset, hvorved han påkørte en lastbil, der stod parkeret i højre side, og hvorved han pådrog sig whip-lash m.v.

Skaden blev anmeldt til selskabet den 8/8 1995.

I 1996 udbetalte både selskabet og modpartens forsikringsselskab Danica en erstatning svarende til 8 % mén. Efterfølgende blev der fra begge selskaber udbetalt yderligere erstatning svarende til 2 % mén.

Sagen blev herefter forelagt Arbejdsskadestyrelsen.

I skrivelse af 18/5 1998 til klageren har modpartens forsikringsselskab Danica bl.a. anført:

> "Da Danica også behandler sagen på Tryg-Balticas vegne, sender jeg en kopi af afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen til Dem, når jeg har modtaget den."

Arbejdsskadestyrelsen har i sin udtalelse af 5/1 1999 vurderet klagerens méngrad til 12 %. Både det indklagede selskab og modpartens forsikringsselskab Danica udbetalte yderligere erstatning svarende til 2 % mén, således at klageren i alt havde fået udbetalt erstatning svarende til 12 % mén.

Klageren indbragte efterfølgende sagen mod Danica for domstolene, og det indklagede selskabet blev løbende holdt orienteret. I marts 2000 indgik klageren og Danica forlig om en méngrad på 30 %. Det indklagede selskab blev orienteret om forligets indhold, og selskabets retshjælpsafdeling anerkendte forliget ved skrivelse af 8/3 2000. Eneste uafklarede spørgsmål herefter var stillingtagen til omkostningsspørgsmålet.

I skrivelse af 25/5 2000 til klagerens advokat foreslog selskabet, at sagen blev forelagt Arbejdsskadestyrelsen igen til bindende afgørelse for begge parter.

I skrivelse af 18/7 2000 til selskabet har klagerens advokat bl.a. anført, at han mente, at selskabet skulle følge forliget, da Danica havde behandlet sagen på begge selskabers vegne.

I skrivelse af 28/7 2000 til klagerens advokat meddelte selskabet, at det alene havde samarbejdet med Danica om de lægelige oplysninger, og som tidligere meddelt i selskabets skrivelse af 25/5 2003 erklærede selskabet sig villig til at indbringe sagen for Arbejdsskadestyrelsen sammen med de nye lægelige oplysninger til bindende afgørelse for begge parter. Selskabets skrivelse var vedlagt en samtykkeerklæring.

Klagerens advokat har i skrivelse af 13/10 2000 til selskabet bl.a. anført:

> "I selve forsikringssagen har Tryg-Baltica henvist til forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen i henhold til forsikringsbetingelserne. I den forbindelse er det min opfattelse, at Tryg-Baltica har fraskrevet sig retten til at gøre disse betingelser gældende på

grund af, at de har tilsluttet sig at ville følge det der blev resultatet af retssagen med Danica.

Uanset at der er en forsikringsklausul vil det være besynderligt om Tryg-Baltica vil modsætte sig at min klient, såfremt Tryg-Baltica ikke tilslutter sig Danica, kan få sin sag prøvet ved domstolene, idet min klient jo er forbruger, og vil blive afskåret fra retssikkerhedssynspunkter, der knytter sig til en prøvelse ved domstolene.

Såfremt min klient ikke kan få sin sag prøvet ved domstolene, beder jeg venligst Tryg-Baltica tilskrive mig at De modsætter sig dette, og at De ønsker sagen kørt gennem Arbejdsskadestyrelsen uanset forannævnte retssikkerhedsbetragtninger.

Jeg kan i øvrigt oplyse om, at jeg, såfremt sagen skulle gennem Arbejdsskadestyrelsen, ville stævne Arbejdsskadestyrelsen i anerkendelsessøgsmål, såfremt en afgørelse her går min klient imod.

I forhold til retspraksis på området skal jeg henvise til Vestre Landsrets dom af 18.1.1999 og Højesterets dom af 15.2.2000, ligesom jeg skal henvise til Højesterets dom EU 2000 side 1828."

Selskabet stillede sig uforstående over for klagerens advokats skrivelse af 13/10 2000 og har i skrivelse af 9/11 2000 til advokaten bl.a. oplyst, at selskabet den 26/8 1999 havde bekræftet retshjælpsdækning til klageren med påstand om, at man skulle anerkende, at han havde et mén på 30 %.

Selskabet fremsendte i skrivelse af 22/2 2001 en ny samtykkeerklæring til klagerens advokat. Endvidere bemærkede selskabet, at det tidligere havde foreslået at få sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen og henviste i øvrigt til forsikringsbetingelsernes pkt. 07.40 og 07.41.

Klagerens advokat har i skrivelse af 6/6 2001 til selskabet oplyst, at klageren var blevet tilkendt mellemste førtidspension, og at man således måtte antage, at han var berettiget

til en méngradserstatning på 50 %, idet tilstanden var væsentligt forværret, og at man i øvrigt afventede Arbejdsskadestyrelsens vurdering.

I skrivelse af 8/6 2001 til klagerens advokat har selskabet gjort opmærksom på, at ulykkesforsikringen alene dækker den medicinske invaliditet og ikke erhvervsevnetabet, samt at selskabet fortsat afventede den underskrevne samtykkeerklæring, inden selskabet kunne forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Klagerens advokat har i skrivelse af 25/6 2001 til selskabet fremsendt den underskrevne samtykkeerklæring.

I skrivelse af 2/7 2001 til klagerens advokat meddelte selskabet, at sagen ikke kunne forelægges Arbejdsskadestyrelsen, da der var rettet i den indsendte samtykkeerklæring. Klageren havde overstreget følgende: "sociale forhold" og "Jeg erklærer mig samtidig indforstået med, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter". Selskabet havde i skrivelsen vedlagt en ny samtykkeerklæring, som klageren skulle underskrive.

Klageren har den 3/8 2001 anmodet Arbejdsskadestyrelsen om en vejledende udtalelse af méngraden.

Arbejdsskadestyrelsen har i udtalelse af 26/7 2002 vurderet, at det varige mén er uændret fra styrelsens tidligere vurdering i udtalelse af 5/1 1999.

Klagerens advokat har i skrivelse af 21/1 2003 bedt selskabet revurdere dets opfattelse af méngraden. Skrivelsen var vedlagt 2 speciallægeerklæringer samt et dagbogsnotat vedr. arbejdsprøvning.

I skrivelse af 4/6 2003 har klagerens advokat bedt selskabet om at oplyse, hvorledes sagen forløb, herunder om sagen var blevet sendt til Arbejdsskadestyrelsen til endelig udtalelse.

Klagerens advokat har i skrivelse af 19/6 2003 til selskabet meddelt, at uanset der var blevet rettet i samtykkeerklæringen, så skulle sagen forelægges til vurdering i Arbejdsskadestyrelsen, idet det ikke af forsikringsbetingelserne fremgår, at der skal være et sådant forbehold i erklæringen.

I skrivelse af 14/7 2003 til klagerens advokat meddelte selskabet, at det var selskabets opfattelse, at sagen var forældet efter den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29, idet klageren i 2000 havde kundskab samt fremsat krav om yderligere ménerstatning udover de 12 %, som selskabet havde udbetalt. Klagerens krav på yderligere ménerstatning var således forældet med udgangen af 2002.

Klagerens advokat har i skrivelse af 13/11 2003 til selskabet meddelt, at en sag ikke er forældet, hvis den har været under behandling i systemet. Endvidere henviste han til, at samtykkeerklæringen var sendt tilbage til selskabet i underskrevet stand, dog med rettelse.

Selskabet har i skrivelse af 26/11 2003 til klagerens advokat fastholdt, at sagen var forældet, og at det endvidere var selskabets opfattelse, at advokaten havde været passiv, da sagen ikke havde været under behandling længe.

Klagerens advokat har i skrivelse af 26/1 2004 til selskabet oplyst, at han ønskede klageren indkaldt til fornyet speciallægeerklæring med henblik på Arbejdsskadestyrelsens udtalelse. Såfremt sagen ikke ville blive sendt i Arbejdsskadestyrelsen, ville advokaten udtage stævning mod selskabet med henblik på anerkendelse af, at kravet ikke var forældet, idet selskabet efter klagerens indsendelse af samtykkeerklæring (med rettelse) ville være forpligtet til at indbringe sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

I skrivelse af 28/1 2004 til klagerens advokat har selskabet fastholdt, at et eventuelt krav om yderligere ménerstatning efter ulykken den 15/8 1991 var forældet. Endvidere har selskabet afvist at være forpligtet til at forelægge sag for Arbejdsskadestyrelsen, når der var blevet rettet i samtykkeerklæringen. Samtidig gjorde selskabet opmærksom på, at spørgsmålet vedrørende forældelse kunne indbringes for nævnet i stedet for at anlæg-

ge sag ved domstolene og påføre sagen unødige omkostninger, jf. retsplejelovens § 361.

Klagerens advokat har i skrivelse af 5/3 2004 til nævnet bl.a. anført:

> "Sagen har under hele forløbet afventet Tryg's forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen. Klager har indsendt samtykkeerklæring, om end overstreget for så vidt angår endelighedsbestemmelse.
>
> Tryg har været forpligtet til at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen, idet klager har meddelt samtykke hertil i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne. At Tryg har en anden opfattelse, bør ikke kunne medføre, at forsikringsselskabet kan påberåbe sig, at forholdet er forældet, jfr. forsikringsaftalelovens § 29."

Af klagerens skrivelse dateret 16/3 2004 til advokaten fremgår bl.a.:

> "Allerede ved første udbetaling får jeg den opfattelse, at de to selskaber arbejder sammen. Ud fra det de skriver, er der et gensidig samarbejde mellem dem. Det tætte sammenfald både i tid og med mén ved de to følgende udbetalinger bestyrker mig i deres samarbejde. Det var vist den praksis, som for ca. et par år siden var omtalt som ulovlig i medierne og endte i Finanstilsynet og, vist nok, også på ministerens bord.
>
> Herefter søgte jeg advokatbistand, første gang 22. juni 1998, da selskaberne ikke ville udbetale mere.
>
> I første omgang medførte det, at sagen på Danicas foranledning blev forelagt Arbejdsskadestyrelsen som på det tidspunkt kom frem til en méngrad på 12% og jeg modtog yderligere 2% fra begge selskaber. Danica skrev i brev til mig af 18. maj 1998: 'Da Danica også behandler sagen på Trygs vegne, sender jeg en kopi af afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen til den, når jeg har modtaget den.' - Igen en bekræftelse på, at et selskab også behandler sagen på det andet selskabs vegne!
>
> I anden omgang udtages stævning mod Danica, der fremsætter forslag til forlig på 30% i mén. Før forliget godkendes fremsender jeg 13. marts 2000 mail til advokat

R.-A. om at de 30% skal gælde for begge selskaber og får mundtligt svar om, at det jo allerede foreligger på tryk, at Danica også behandler sagen på Tryg's vegne. Forliget tiltrædes den 21-03-2000 og Danica udbetaler resterstatningen den 25-05-2000.

Tryg er bekendt med stævningen mod Danica, men undlader at meddele, at de ikke agter at ville følge resultatet af den. Først efter indgåelse at forlig skriver Tryg, at de ikke vil vedstå sig forliget. Jeg synes det er dårlig forretningsskik.

I stedet foreslår Tryg jfr. forsikringsbestemmelserne sagen forelagt på ny for Arbejdsskadestyrelsen og fremsender en såkaldt 'Samtykkeerklæring' til min underskrift. Jeg har **ikke** indgået nogen aftale med Tryg om at skulle eller ville underskrive en sådan erklæring som en betingelse for, at Tryg vil være forpligtet til at fremme sagen. Og jeg har **ikke** over for Tryg modsat mig at sagen sendes i Arbejdsskadestyrelsen. Jeg føler jeg bliver ringere stillet som forbruger ved at skrive under, da erklæringen afskriver yderligere ankemuligheder efter min opfattelse. Det er ret væsentligt henset til den store forskel i de to selskabers anerkendelse af méngrad. Jeg kan ikke se, jeg er forpligtet til at gøre det, og det skete ikke.

Alligevel sender Tryg ikke min sag i Arbejdsskadestyrelsen har det nu vist sig. Jeg kan ikke se det anderledes end at det er Tryg, som udviser passivitet ved ikke at gøre det, og nu bruger det til at påberåbe sig forældelse af yderligere erstatningskrav. Det er uhørt."

Videre i skrivelse af 24/3 2004 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Det bestrides, at erstatningskravet skulle være forældet, ligesom det gøres gældende, at Tryg, efter at N.H. [klageren] havde underskrevet samtykkeerklæring, men har udstreget endelighedsforbeholdet, vil være forpligtet til at indbringe spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen, når sagen således er påklaget, således at Tryg vil være forpligtet til at behandle erstatningskravet.

Når Tryg har været involveret i behandlingen overfor Arbejdsskadestyrelsen, må forældelse udelukkes, når der endnu ikke måtte være truffet afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen."

Selskabet gør over for nævnet gældende, at der i skrivelsen af 18/5 1998 fra Danica intet står om, at det vil følge et eventuelt forlig ved en senere retssag, som ikke var relevant på det tidspunkt. Selskabet mener, at det ikke på noget tidspunkt har tilkendegivet at ville følge et forlig indgået med Danica ved en retssag. Det har alene samarbejdet med Danica om de lægelige akter samt afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen. I øvrigt bemærker selskabet, at såfremt klageren ikke ville acceptere samtykkeerklæringen, kunne han selv have forelagt sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"*07 Erstatning ved invaliditet.*

…

07.40 Invaliditeten fastsættes - uden hensyn til den forsikredes erhverv - efter den medicinske invaliditet på grundlag af de lægelige oplysninger og i henhold til den særlige invaliditetsskala, der er aftalt mellem Finansforbundet og Tryg, jf. pkt. 16.

07.41 Eventuel uenighed om afgørelser, truffet af selskabet, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende for begge parter."

Nævnet udtaler:

Efter de foreliggende oplysninger må nævnet give klageren medhold i, at klagerens eventuelle krav på yderligere erstatning ikke er forældet, idet sagen under hele forløbet har været under behandling.

Selskabet har medvirket til, at sagen flere gange er forelagt Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse efter forsikringsbetingelserne er bindende for begge parter. Nævnet finder, at

klageren ikke har forelagt sådanne nye oplysninger om forværringen af klagerens helbredstilstand i forhold til de oplysninger, som blev forelagt Arbejdsskadestyrelsen i juli 2002, at der er grundlag for at pålægge selskabet at forelægge sagen for styrelsen på ny. Dette har klageren imidlertid mulighed for at gøre selv.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tryg Forsikring A/S, skal anerkende, at klagerens eventuelle krav på yderligere ménerstatning ikke er forældet.

Klagen i øvrigt kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen